

настільна
ГРА

БОНУС

ЗАХОПЛИВІ
ЗАВДАННЯ ДЛЯ
МЕНЕ

ТАМ, ДЕ МИ НЕ БУВ...

Випуск 8 (63)

ЗАМБІЯ

Незабутні пригоди в пошуках ГОЛОВНОГО

— Ой, як же мені не хочеться їхати звідси! — Марійка промовила цю фразу вже, напевно, вдесьте за останню годину. Вони прожили на острові Маврикій два тижні, і тепер настав час повертатися, тому що відпустка в батьків закінчувалася.

— І чому відпустка завжди така маленька? — підтримав сестру Михайлик. — Інша річ — наші канікули! Усе-таки життя в дорослих дуже складне...

Вартові склали свої валізи, і, хоч вони були досвідченими мандрівниками, ця наука досі насилу їм давалася, особливо Яші. Йому не вистачало терпіння, тому то одні, то інші речі постійно виявлялися «зайвими». Урешті-решт хлопчик розізлився, кинув свій багаж на ліжко і заявив:

— Речі не складаються тому, що я теж не хочу звідси їхати. Мені дуже подобається мандрувати разом з усіма батьками,

Залізай-но!

великою компанією! Стільки цікавих подій і веселих зустрічей відбувається!

— Еге ж, — розсміявся Михайлик. — У мамі було таке обличчя, коли вона надкусила місцевий огірок білімбі. Хто ж знав, що вони такі кислі?!

Усміхаючись, Михайлик даремно намагався придумати, куди покласти равани — бубон, виготовлений із козячої шкіри. За правилами, перед грою равани потрібно нагрівати, але Михайлику поки що не вдалося це випробувати. Бубон був великим, і хлопчик ламав голову над тим, як же його запакувати. Зазвичай батьки допомагали дітям збиратися, але цього разу Вартові дружно заявили, що вони досить дорослі й самі з усім впораються.

— А пам'ятаєте, як у наших батьків зірвався з гачка марлін? Як же вони засмутилися, адже їм майже вдалося його витягнути. Великий був би улов! — веселі спогади повернули Яші хороший настрій, і він знову рішуче взявся за валізу.

— Усе, я зібрав, — заявив Тишка, і замки-блискавки на його валізі переможно «вжикнули». — Кому допомогти?

— Мені! Мені! — перебиваючи одне одного, закричали Михайлик і Яша. Вони навіть запропонували кинути монетку, щоб вирішити, кому Тишко допоможе, але Марійка, яка вже й сама майже впоралася із запакуванням, сказала Тишці:

– Ти допоможи Яші, а я – Михайлику, і не потрібно буде кидати монетку.

Деякий час у кімнаті було чути тільки ділові розмови: що куди покласти і як краще все розподілити. Нарешті речі були зібрані, і змучені, але задоволені Вартові вирішили освіжитися. Друзі дістали з холодильника по пляшці води і, потроху відсorbуючи, продовжували згадувати найцікавіші випадки, що трапилися під час відпочинку. Таких ситуацій виявилось чимало, тому спогади раз у раз переривалися сміхом. Такими їх застали батьки, які вже повернулися.

Зрадівши тому, що діти самі впоралися з такою непростою справою, батьки таємниче презирнулися.

– А в нас для вас сюрприз! – заявив дядько Володя.

– Ми залишаємося! – радісно закричала Марійка і повисла в тата на шії.

– Ні-ні, з острова Маврикій ми їдемо, – сказав тато і жартома додав: – Не можна ж знову розпаковувати такі чудові валізи. Однак...

Дядько Володя замовк, а Яша від нетерпіння навіть підстрибнув.

– Однак... – сказала Тишкова мама й одразу ж замовкла. Михайлик не витримав:

– Ну кажіть, що ви придумали! Інакше ми луснемо від цікавості!

Батьки розсміялися й, обійнявши дітей, повідомили їм радісну новину:

Щоб відкрити таємниці Дружболандії і стати її Вартовим, тобі знадобляться спеціальні КЛЮЧІ. Ось вони:

ДРУЖБОЛАНДІЯ – прекрасна Небесна країна, у якій панують добро та любов.

ТВОРЕЦЬ І ПРАВИТЕЛЬ країни – Бог.

СТАРОДАВНЯ КНИГА – це Біблія, у якій зберігаються головні закони Дружболандії.

СЛІДИ ДРУЖБОЛАНДІЇ – це все добре й прекрасне на нашій планеті, що нагадує нам про Небесну країну.

ВАРТОВІ ДРУЖБОЛАНДІЇ – люди, які шукають і зберігають у своєму серці ці сліди.

– З острова ми їдемо, але в Африці залишаємося. Усі разом ми їдемо до Замбії!

Наші **ПРИГОДИ**
У ПОШУКАХ ГОЛОВНОГО
тривають!

Zambia Замбія

Замбія «заховалася» на півдні Центральної Африки. Хоч слово «заховалася» не дуже підходить, адже на території країни можуть поміститися Англія, Ірландія і Франція разом узяті!

Слони

р. Замбезі

Малярійні комари

Рафтинг

Водоспади

Сувеніри

Бегемоти

Мавпи

Леопарди

Риба-тигр

Сафарі

ЛУСАКА

Кажани

Національні парки

Носороги

Слонова трава

Зебри

Лічі

Ситатунга

ра Танганьїка плавають в акваріумах усього світу!

оз. Танганьїка

Цихліди

Ншіма і бамбара

Муха цеце

БАГАТА ВОДА

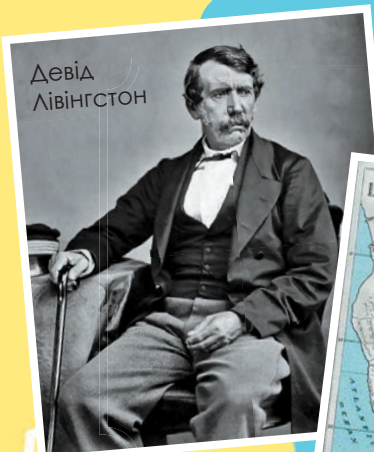
В У романі Жуль Верна «П'ятнадцятирічний капітан» герої проходять через територію, де зараз знаходяться країни Конго і Замбія, щоб потрапити на берег озера Танганьїка. У перекладі з місцевої мови ця назва означає «вода, багата рибою». Риби в озері справді чимало, як промислової, яку ловлять для їжі, так і акваріумної. Цихліди з озе-

ВОДОСТАДИ

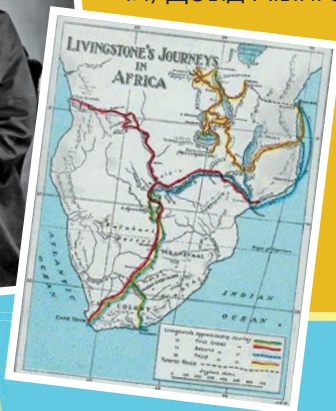
Легендарний, величезний і гучноголосий водоспад Вікторія відомий і школярам, і туристам. Однак, крім нього, у Замбії є й інші водоспади: Кундаліла, Лумангве, Каламбо і Нгонье. Хоч вони не такі високі й гучні, але теж дуже гарні. Келітні каскади води переливаються на сонці мільйонами різнобарвних бризок. Не вистачає слів, щоб описати таку красу! Її потрібно побачити.

ЛІВІНГСТОН

Девід
Лівінгстон

Карта подорожей
Д. Лівінгстона
Африкою

Цю людину часто називають «африканським Колумбом». Подорожуючи, Девід Лівінгстон відкрив усьому світові чудеса Африки так само, як Колумб відкрив Америку. На згадку про нього назвали місто в Замбії, розташоване неподалік від водоспаду Вікторія. У міському музеї зберігаються особисті речі відважного мандрівника, зокрема і його «аптечка» – величезна скриня. Адже невідомо, з чим би довелося зіткнутися під час тривалої і небезпечної подорожі.

КОМАРИК ПОКУСАВ!

У Замбії укуси комарів не просто неприємні, але можуть бути і небезпечними, особливо після заходу сонця. Саме в цей час вилітають «на полювання» малярійні комарі, укуси яких викликають небезпечну хворобу – малярію. Тому всі вікна в номерах повинні бути закриті, а протималярійні таблетки рекомендують починати пити ще до поїздки в Замбію.

ДИВОВИЖНИЙ ЛІС

Національний парк Кафуе – один з найбільших у світі. Тут на сотні кілометрів видно один і той самий пейзаж: луки й ліси. Місцевий ліс називається міомбо. У сухий сезон усі дерева в ньому стоять голими, без жодного листочка, однак із початком дощів, через тиждень, ліс просто не впізнати! Гола земля вкривається зеленим килимом, невеликі ріки наповнюються водою, молоде листя сяє під сонцем, а пташки співають без упину, адже в лісах міомбо безліч різних комах. Ось і летять сюди на зимування перелітні птахи з Азії та Європи.

«КАШУ! КАШУ!»

Улюблена їжа замбійців – ншіма та бамбара. Якщо говорити зрозуміліше, то це кукурудзяна та рисова каші. Першу їдять руками, скочуючи в кульки і мокаючи в соус, а бамбару готують з арахісовим маслом і цукром. Виходить і смачно, і корисно!

ЖИТТЯ БІЛЯ РІЧКИ

Річка Замбезі бере початок високо в горах, серед боліт на півночі Замбії. Вона протікає через шість держав і впадає у води Індійського океану. Майже вся Замбія лежить у басейні цієї річки, тому життя людей і тварин тісно пов'язане з річкою.

У племені лозі, найвідомішому в Замбії, досі зберігається влада короля – літунги. Як і належить королю, він має палаци: літній і зимовий.

Багато мешканців країни в період повені переселяються в хижі на воді. Там вони живуть і займаються **рибальством**. Коли вода спадає, вони знову стають землеробами та пастухами.

Узимку, коли розливається річка Замбезі, король разом зі свитою урочисто перепливає в зимовий будинок, а піддані супроводжують його на своїх каное.

Це свято називається **Куомбока**, що означає «виходити з води».

Замбійці виготовляють **сувеніри**, які можна купити або обміняти. Живуть вони небагато, тому раді навіть старій футболці або взуттю.

Замбезі багата на річкові пороги, тому сюди їдуть ті, хто любить **рафтинг** – сплав на плотах і човнах по небезпечному річковому мілководдю. Справа ця непроста і вимагає спритності й фізичної підготовки.

Багато людей їде в Замбезі заради рибальства на рибу-тигра. Мбамба – **риба-тигр** – супротивник сильний. Щоб її впіймати, рибалки часто використовують акул'ячі снасті. Цей підводний тигр із сімейства піраньєвих, тому зуби в риби ДУЖЕ гострі! Щойно спійману рибу-тигра, яка ще клацає зубами, місцеві мешканці підносять до волосся, і вона його «підстригає». Тут головне – берегти вуха!

Уздовж річки багато **національних парків**. У Південній Луангві живуть леопарди, буйволи, слони та бегемоти. Вечорами до готелів підходять зебри. Люди, які там живуть, їм раді, адже смугасті поводяться пристойно.

Зате **мави** – біда для туристів. Варто їм потрапити до номера, як речі з сумок, валіз швидко опиняються на найближчих деревах!

Вечірнє небо над парком Касанка часто стає чорним від мільйонів **кажанів**, яким до вподоби невелика частина місцевого африканського лісу.

У **замбійському селі** хатинки будують із глини та соломи. Їх розташовують подалі одна від одної, щоб під час пожежі не згоріло все поселення.

Слонова трава після дощів виростає до 3 метрів заввишки. Хижу за нею не побачиш!

І, наостанок, важлива порада: не варто носити одяг блакитного або синього кольорів, тому що вони приваблюють смертельно небезпечну **муху цеце**.

ГУРКІТЛИВИЙ ДИМ

Девід Лівінгстон був знаменитим мандрівником, який усе життя присвятив дослідженню Африки. Описуючи нові відкриті ним місця, він ніколи не змінював назв, даних місцевими племенами. Тільки одного разу Лівінгстон вчинив по-іншому: дивовижному, неймовірної краси водоспаду він дав назву на честь англійської королеви Вікторії. Так водоспад і позначений на всіх картах світу.

Девід
Лівінгстон

Однак місцеві мешканці часто називають його так само, як і сотні років тому, **Мосі-о-Тунья**, що означає «гуркітливий дим». Зібравши воду з десятків маленьких річок, річка Замбезі з гуркотом спадає вниз зі стометрової базальтової кручі, ширина якої майже два кілометри.

У сезон дощів, коли Замбезі особливо повноводна, щомиті вниз спадає понад 500 мільйонів літрів води! Вони з такою силою вдаряються об дно ущелини, що утворюють водяний пил і туман заввишки 400, а то й більше метрів. Почути й побачити усе це можна за 50 кілометрів

від водоспаду, тому назва **«гуркітливий дим»** відповідає йому!

Ще одне диво Мосі-о-Тунья – **веселка**. Найчастіше над водоспадом висить не одна, а зразу декілька різнобарвних веселок, які знаходяться одна в одній, а коли місяць повний, можна спостерігати дуже рідкісне явище – місячну веселку.

Улітку, коли Замбезі міліє, можна підійти до **краю прірви**, місця падіння води. Тут, на самому краю, є невелика «ванна», сидючи в якій можна зазирнути в безодню. Так страшно!

Це міст над водоспадом. Він з'єднує Замбію із сусідньою державою Зімбабве, адже водоспад починає падати в одній країні – Замбії, а приземляється і тече далі вже в другій – Зімбабве.

Поблизу Вікторії складно зробити фотографії, тому що і сам фотограф буде мокрим з голови до ніг, і техніка вкриється водяним пилом. Найкраще фотографувати з гелікоптера або дельтаплану.

Стрибок **банджі-джампінг** – це стрибок з мосту на канаті-тарзанці. Висота падіння – 111 метрів, час падіння – декілька секунд. Криків людей, які здійснюють стрибки, майже не чути через шум водоспаду. Зважується на такий стрибок не кожний.

У національний парк Мосі-о-Тунья або в річковий круїз краще вирушати на пароплаві «Королева Вікторія», щоб помилуватися слонами, носорогами, гіпопотамами та іншими тваринами. Їм тут добре: води і сонця багато, їжі вдосталь і туристи навколо мирні – краса!

ВОДА ОЦЕ ТАК!

Вода повсюди: і навколо нас, і всередині нас.

Наше тіло і м'язи на $\frac{3}{4}$ складаються з води, у клітинах і мозку її понад 80 %, а в крові – 92 %. Таким чином, ми хоч і не водяні мешканці, але, можна сказати, – «водянисті», хоч і не відчуємо цього.

**80%
ВОДИ**

У неї немає смаку, кольору та запаху. Її дуже важко описати, але без неї неможливо прожити ні людям, ні рослинам, ні тваринам. І з таким Божим чудом ти стикаєшся щодня – це вода.

Вода – це безвідмовний транспортний засіб. Входячи до складу крові, вона постійно «переносить» поживні речовини по організму, а потім виводить з нього токсини.

Вода регулює температуру нашого тіла, тому під час хвороби потрібно пити багато рідини. Вона і токсини видаляє, і тіло охолоджує.

Вода зволожує суглоби й очі. Не хочеш, щоб коліна і пальці хрустіли, а в очі наче піску насипали? Пий водичку!

Багато рідини міститься в овочах і фруктах, до того ж не простої, а вітамінно-мінеральної. Свіжовичавлені соки – це не просто смачна, а й дуже корисна рідина.

ДВА ЛІТРИ

За день ми втрачаємо до двох літрів води, і її запаси обов'язково потрібно поповнити, інакше настане обезводнення, що дуже небезпечно для людини. Втрачаючи тільки 4 % води, ми вже відчуваємо спрагу – це наше тіло подає сигнал біди – SOS!

ДИВОВИЖНИЙ ФАКТ:

Чай, кава і солодка газована вода теж рідини, але вони не втамовують спрагу. Річ у тім, що крім води, у них є речовини, які змушують наш організм втрачати більше води, ніж він отримав. Подумайте про це!

ВОДА ПОТРІБНА, ЩОБ:

приготувати їжу;

випрати білизну;

помитися;

виростити врожай;

отримати електроенергію.

Коли ти купуєш новий одяг або взуття, то навряд чи замислюєшся над тим, скільки води знадобилося на їхнє виготовлення.

ЗНАЙ: ЩОБ ОТРИМАТИ

1 тонну сталі, знадобиться 24 тонни води;

1 тонну шерстяної тканини – 600 тонн води;

1 тонну зерна – 4 000 тонн води.

Створюючи воду, Бог заклавав у неї здатність до самоочищення, однак вода впорається із цим, тільки якщо в ній буде достатньо кисню. У дуже забрудненій воді кисню мало, через це вона втрачає свою здатність самоочищатися.

Як це так: вода нас насичує, втамовує спрагу, взуває, одягає, а ми її забруднюємо і знищуємо?

Усе, я вирішив, ким стану, – інженером-хіміком, і придумаю, як очистити воду!

А я хочу дізнатися, як ми вже зараз можемо її берегти.

Ох, спрага мене замучила – даремно я купив газовану воду!

START

Слово

яке очищує

Що ти бачиш, коли дивишся у дзеркало? Своє обличчя, усмішку, очі, а якщо відійти далі, то і себе в повний зріст. Ще воно допоможе тобі побачити те, що бачать інші люди, а ти сам не помічаєш. Наприклад, бруд. Немає жодної людини на Землі, яка б не забруднювалася. Це не дуже приємна, але цілком звичайна справа. Головне – знати, як позбутися бруду.

«Ну, це простіше простого! – скажеш ти. – Потрібно змити бруд водою». Правильно, вода змиває бруд із наших рук і обличчя. За допомогою води можна помити взуття або випрати одяг. Навіть серветка для того, щоб добре очищувати, повинна бути вологою. Що трапиться, якщо покласти брудну хустину у воду? Через деякий час вода потемніє, тому що часточки бруду в ній розчиняться, а хустина стане чистішою. Якщо ж у воду додати миючий засіб і випрати в ній цю хустину, то вона стане зовсім чистою. Вода забирає із собою бруд, очищаючи нас і наші річі.

Однак є такий бруд, який звичайна вода змити не зможе, які б ви порошки в неї не додавали. Це особливий бруд. Він знаходиться не на тобі, а всередині тебе: погані думки, почуття і звички, які підштовхують на нехороші вчинки. Якщо людина свариться, зводить наклепи, говорить нехороші слова, то здається, наче вона плюється брудом, і навіть якщо вона щогодини полоскатиме свій рот водою, чиститиме зуби та язик, він нікуди не подінеться.

Цей бруд називається гріхом, і тільки Бог знає, як з ним упоратися. Коли Ісус Христос був на Землі, Він сказав Своїм учням: «Ви очищаєтеся через Слово, яке Я проповідував вам». Для того, щоб і ми сьогодні могли так само очиститися, учні й інші пророки зберегли й записали слова Бога. Усі вони зберігаються у книзі Біблії, яку ще називають Святим Письмом або Словом Божим.

Саме воно допомагає тобі дізнаватися, що добре, а що погано. Ти читаєш Слово Боже, порівнюєш його зі своїми вчинками і починаєш бачити цей внутрішній бруд. І не просто бачити, Слово Боже робить набагато більше: воно змиває гріх так само, як вода змиває бруд із тіла. Як відбувається це чудо – невідомо. Відомо тільки, що здійснює його сам Бог тоді, коли ти читаєш Його Слово і просиш Його допомогти тобі очиститися від гріха.

Відбувається це не зразу і не миттєво, тому що, на жаль, ми живемо у світі, де дуже багато гріховного бруду. Ми постійно забруднюємося в ньому, і тому потребуємо очищення. Як чудово, що для цього не потрібно щогодини приймати душ або купувати миючі засоби, потрібно просто сісти і почати читати Біблію. Поступово ти помітиш, що починають відбуватися

чудеса: ти станеш добрішим, погані думки не виникатимуть, а вчинки приносятимуть радість не тільки тобі, а й близьким людям. Ти стаєш чистішим, наче брудні, засохлі скоринки гріха відпадають від тебе і твого серця. Саме тому автори Біблії називають Слово Бога – «живою водою».

Знайди відповідну тінь.

Бог дуже любить тебе, хоче очистити від гріха та зробити твоє життя щасливим, але як воду потрібно регулярно використовувати, щоб змити із себе бруд, так і Слово Його потрібно читати якомога частіше. Почни це робити просто зараз!

ВАРТОВІ ВОДИ

Дорожче від золотої руди
Чисті струмені питної води.
Життя несуть вони Землі,
Природі всій, тобі й мені.
Ти світ врятуєш від біди,
Як станеш вартовим води!

ДОРОГОЦІННА РІДИНА

Щороку на Землі видобувають сім мільярдів тонн корисних копалин, і всього за один день люди витрачають стільки ж мільярдів тонн води. Здавалося б, це не страшно, адже води на Землі так багато!

Однак прісної, придатної для пиття води існує лише 3 %, до того ж більша її частина «заморожена» в айсбергах і льодовиках. Люди ж використовують воду все більше і більше, до того ж дуже її забруднюють. Учені переживають: якщо так триватиме й далі, то через 20-30 років людство буде страждати через нестачу чистої води.

Уся вода
світу

Прісна
Вода
3%

97%

Солена
Вода

ЩО Ж РОБИТИ?

Намагатися економити воду – це
зовсім не важко.

1

Закручуй кран, коли
чиштиш зуби і відкручуй
його тільки на час
полоскання.

За 30 секунд витікає від 3 до 6 літрів води. На чистку зубів ти витрачаєш від 1 до 3 хвилин. Порахуй, скільки літрів води ти можеш зекономити.

2

Виключи воду, намилюючи
волосся під час миття голови,
і ти збережеш ще 20-30 літрів
дорогоцінної води.

З незакритого або несправного крану за день накрапає 24 літри води. Туго закручуй кран або попроси тата відремонтувати його!

На кран можна встановити аератор – розсіювач води. Він збільшує силу струменів, змішуючи їх із повітрям. З ним тобі здасться, що води летиться стільки ж, скільки й раніше, хоч насправді її витрачання буде вдвічі меншим.

Якщо вода з крану не просто крапає, а тече, нехай навіть зовсім тоненьким струменем, то втрачається ще 144 літри чистої води на день.

Увесь брудний посуд спочатку добре помий спеціальним засобом і лише потім сполосни його під проточною водою.

У поході ніколи не використовуй гелі, шампуні або мило під час купання в річці, озері або морі – ними ти забруднюєш воду. Щоб не нашкодити водоймищам, користуйся засобами гігієни, відійшовши не менше, ніж на 50 метрів.

На 5-хвилинний душ тобі знадобиться близько 50 літрів води, а на прийняття ванни – не менше 200 літрів. Намагайся використовувати більше душ, а не ванну.

Фрукти й овочі краще помити в мисці з теплою водою, і лише потім сполоснути водою з-під крану. Таким чином ти не тільки зекономíš воду, а й якісно вимиєш продукти.

У світі зараз живе 7,5 млрд людей. Якщо кожен зекономить по 300 літрів води на день, то скільки ж води на день збереже все людство?

Такі прості правила допоможуть тобі економити 200-300 літрів води на день! Скільки це буде в місяць? А на рік?

Ми – Вартіві Дружбо-ландії і хочемо, щоб на Землі всім жилося добре. Тому нам потрібно стати і Вартівими води, адже без води немає і життя!

БОЛОТНІ АНТИЛОПИ

Саванна Замбії є домом для багатьох рідкісних тварин, серед яких є дві антилопи: **лічі** та **ситатунга**.

**Знайомся,
це - лічі!**

Вони із сімейства водяних козлів і мешкають на лісових болотах і саванах, які затоплюються в період дощів.

У них довгі та м'які копита, тому на твердому ґрунті лічі відчують себе незатишно і рухаються великими стрибками, а не галопом. Зате для пересування озерами і болотами такі копита – те, що потрібно.

Червоні лічі

**Чорний
лічі**

Лічі зустрічаються тільки в Південній Африці, і більшість з них мешкає на території Замбії. Тут зустрічається і червоний лічі, і чорний, і найрідкісніший із них – з темними плямами на плечах.

Харчуються вони травами затоплених луків, їдучи водою завглибшки по коліно, а інколи по саме черево. Лічі можна зустріти і в більш сухих лісах, особливо під час сильних паводків, коли антилопам доводиться рятуватися від настільки улюбленої для них води. Однак зовсім від води вони не тікають, а пасуться якомога ближче до берега.

У звичайних антилоп у воді шерсть на ногах намокає і тягнеться до низу, а в лічі вона вкрита спеціальною змазкою, яка відштовхує воду й допомагає їм швидше пересуватися. У разі небезпеки вони сигналять – за допомогою голосного хрюкання, і шукають порятунку у воді, тим паче, що плавають вони дуже добре.

Пірнай, ситатунго!

Ситатунгу, або антилопу наконг, теж можна вважати водною твариною. Довгі та широкі копита – хороша опора для пересування мулистим дном, тому ситатунги найчастіше пасуться в заростях осоки або очерету й харчуються молодими пагінцями, бруньками, листям, плодами і травою.

Ситатунги вміють не тільки плавати, а й пірнати. Зникаючи під водою, вони рятуються від хижаків, а кілька років тому це вміння захистило їх від пожежі, влаштованої людьми. Тоді ситатунги пірнули під воду, і на поверхні можна було бачити тільки їхні ніздрі. Так вони і сиділи, доки пожежа не закінчилася.

У заростях очерету антилопи протоптують стежки, якими часто ходять. На жаль, про це знають мисливці і ставлять на стежках пастки, тому ситатунг залишилося мало. На деяких островах навіть відкрили спеціальні заповідники, аби зберегти цих дивовижних тварин.

Водяні МИСТЕЦТВА

Тобі знадобляться:

- 4 склянки з водою;
- харчові барвники чотирьох кольорів;
- листя капусти або білі квіти;
- канцелярський ніж.

Дослід:

1. У кожен склянку налей трохи води, додай один із барвників і постав у воду по одній білій квітці або капустяному листку (фото 1-3).
2. Залиш їх на ніч.
3. Уранці ти побачиш результат роботи художника-води.

Як так сталося?

Вода здатна підійматися вгору тоненькими трубочками-капілярами всередині рослин. Так живляться трави, дерева, квіти і всі рослини. Ось так забарвлена вода змінила колір наших квітів і створила чудовий різнокольоровий букет.

Вода годує,
поїть, миє,
Але цей досвід
нам відкриє,
Як без зусиль
і в формі гри
Вода змалює
кольори!

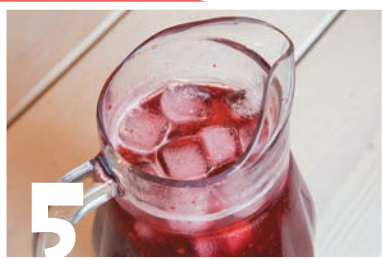
ТИШКИ

big

ЦІКАВИНКИ

Ягідний МОРС

Тобі знадобляться:

- 1 скл. чорної смородини;
- 1 скл. полуниці або малини;
- 6 скл. води;
- 4 ст. л. меду.

- 1 Помий смородину й переклади її в чашу блендера.
- 2 Полуницю очисти від «хвостиків» і помий. Переклади її також в чашу блендера.
- 3 До ягід добавь 4 столові ложки меду і 2 склянки води (решта води тобі знадобиться пізніше).
- 4 Подрібни все в блендері до консистенції пюре.
- 5 Отриману ягідну суміш розводимо водою, яка залишилася, і додаємо кубики льоду.

Смачний освіжа-
ючий морс із ягід
готовий!

Смачнозо!

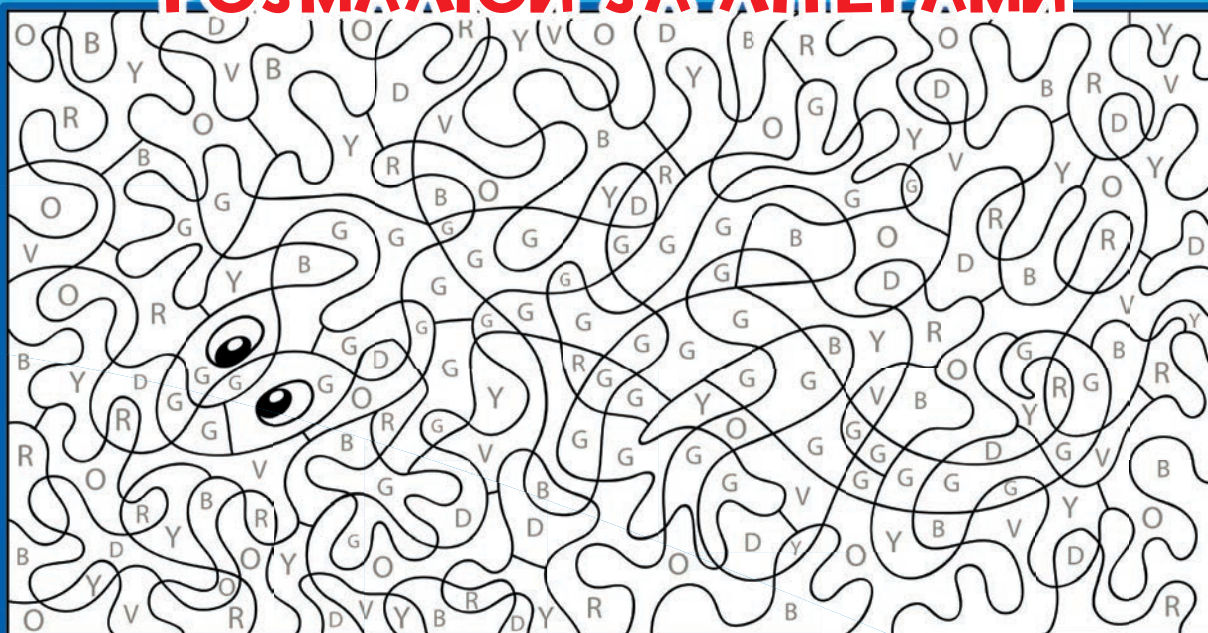

РОЗМАЛЮЙ ЗА ЛІТЕРАМИ

Згадай, як називаються кольори англійською мовою.

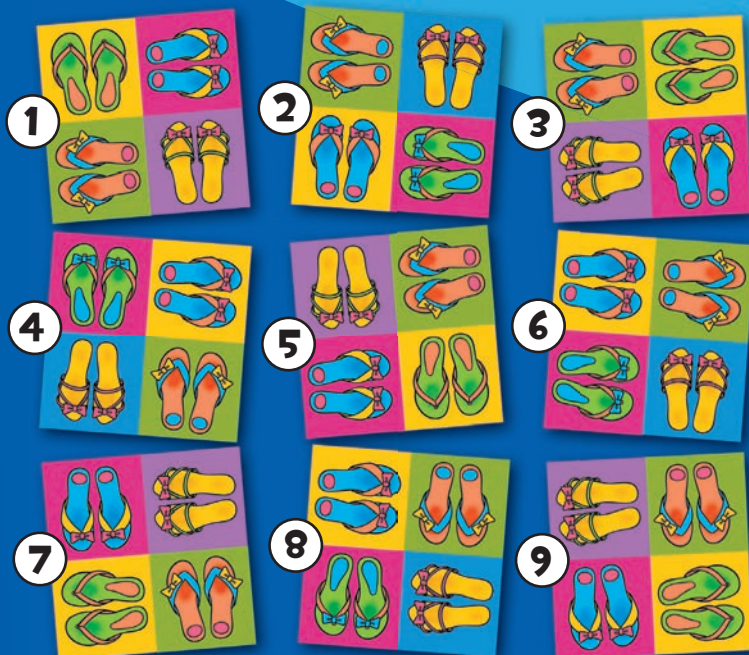
O - orange;
B - blue;
D - dark blue;
V - violet;
R - red;
G - green.

Знайди 2 однакові картки.

ЛАБІРИНТ

Знайди шлях до зірочки на карті Замбії.

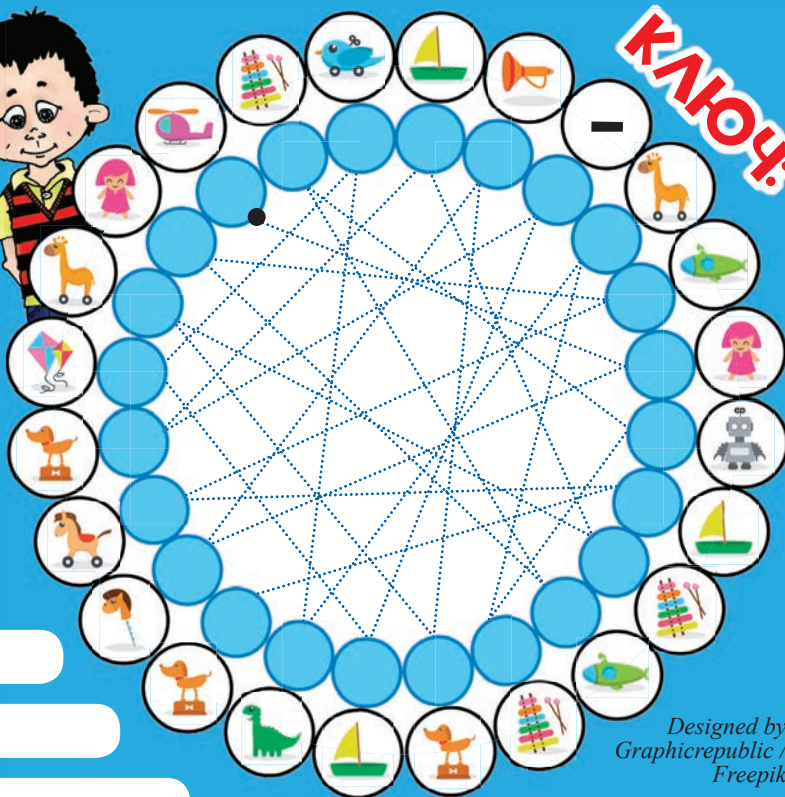

ШИФРУВАННЯ

Скористайся кодом із таблиці та впиши в порожні кружечки відповідні літери. Кружечки з літерами з'єднай лініями. Розпочни рух від чорної крапки. Яке утворилося речення?

Т	Д	Х	И	А	В	С
Я	О	Ч	Л	Р	Б	І

ВІДПОВІДЬ:

Designed by
Graphicrepublic /
Freepik

Знайди відповідний фрагмент фото.

Підбери
склад:

ЕТА

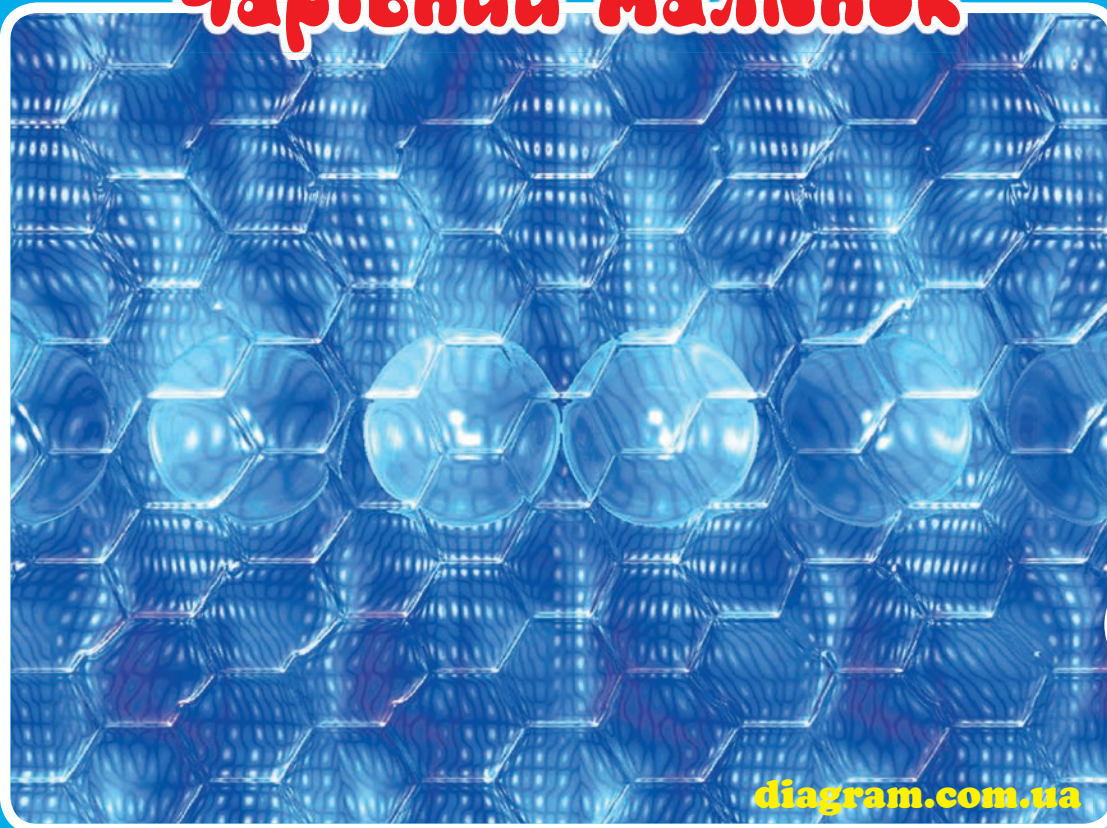
ПАС

АР

ВІДПОВІДЬ:

с. 15: фівоньова
міш; с. 22: картки
5 ! 7; с. 23: чиста
вода - для хвороби від;
ком; 1Б, 2Ж, 3Г.

Чарівний малюнок

У наступному
номері:

подорож
до Кипру

**Побувай
з нами там,
де ти не
був!**

**На тебе
чекають неза-
бутні приго-
ди в пошуках
головного!**

**Замовити наші
журнали ви
зможете**, написавши
листа на E-mail:
dzherelo@ukr.net,
а також зателефону-
вавши за номером
(044) 428-84-38.

Якщо вам цікаво, чим
займаються наші герої
у вільний від подоро-
жей час, то
дивіться дитячі
передачі
«Дружболандія»
на сайті:

HTTP://WWW.HOPE.UA

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Випусковий редактор: Марія Бадардінова
Відповідальний редактор: Людмила Поправкіна

Переклад: Олена Мехоношина
Коректура: Юлія Вальчук
Дизайн і верстка: Ганна Рафес
Художник: Ганна Рафес
Над номером працювала: Олена Поправкіна
Відповідальна за друк: Тамара Гришук

Християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428-84-38